

inou — jakékoliv pochybnosti a kolísání, ať půjde o otázku obnovy řízení, podjatosti správních orgánů, zastupování stran, práva nahlížení do spisů a j., jinde jen sjednotí různé předpisy (na př. lhůty), jinde však bude mít příležitost zavést nový, pozitivním právem dosud obecně nepřipuštěný institut (na př. navrácení v předešlý stav), nebo konečně bude mít za úkol rozhodnouti pozitivním předpisem dosud nerozřešený obtížný teoretický i praktický problém; tak zejména otázku zrušení aktu z moci úřední související s otázkou materiální právní moci správních aktů a s problémem práva dozorčího.

O dosavadním elaborátu nemůžeme se prozatím vyslovovati, nejen proto, že není dosud určen veřejnosti, ale i protože jeho nynější znění jistě není definitivní. Ve všech uvedených směrech jde jistě o velmi odpovědný akt normotvorný, který bude znamenati — spolu s novou organizací politické správy — zcela novou etapu naší veřejné administrativy. —n—

Desátá konference práce zasedala ve dnech 25. května až 16. června t. r. v Ženevě. Z 55 členů mezinárodní organizace práceúčastnilo se 42 států 139. delegáty a 184. náhradníky a experty. Své práce vykonala konference během 23 plenárních schůzí, vedle zasedání komisí. Z projednávaných návrhů k jednacímu řádu sluší se zmíniti o otázce neoficiálních jazyků. Velkou většinou byl přijat návrh, dle něhož autentická anglická a francouzská znění konvencí a doporučení konference mohou býti na požádání účastnících vlád Mezinárodním úřadem práce vydána i v úředních překladech a též v tomto znění uložena v sekretariátu Společnosti národů. Vládám je pak dáno na vůli, chtějí-li, aby tyto překlady se staly podkladem aplikace dotyčných konvencí a doporučení v jejich zemích. Při tom byl zamítnut pozměňovací návrh britské vlády, v němž bylo zvláště zdůrazněno, že jediné texty francouzský a anglický jsou autentické a dle něhož si měly úřeklady porizovati vlády samy.

Z rozpravy o zprávě ředitele¹⁾ zasluhují pozornosti zvláště výtky ratifikací konvencí a doporučení konference. A. Thomas je ve své odpovědi shrnul ve tři skupiny: námitky proti nejasnosti textů a obtíže interpretační, námitky proti nepoužívání smluv státy, které je již ratifikovaly, a konečně stížnosti na obtíže plynoucí z hospodářské situace. Pokud se prvé skupiny týče, tu mezinárodní organizace práce má prostředek čelící těmto obtížím v ustanovení, že konferenci přísluší právo konvence a doporučení interpretovati a uzpůsobovati je poměrům. Tohoto prostředku však bohužel dosud žádný ze států nepoužil, ačkoliv Stálý dvůr mezinárodní spravedlnosti již definitivně potřel mylný názor, že usnesení konference jsou snad zásadními úmluvami a že by modalita byly ponechány vládám. Jakmile pak členský stát dá svou ratifikaci, je podroben všem vzájemným informacím a kontrolám, daným XIII. částí mírových smluv. Konečně obtíže plynoucí ze situace hospodářské jsou zaviněny hlavně tím, že nebyla věnována patřičná pozornost okolnosti, že hospodářská a sociální stránka povšechné situace nemohou býti odlučovány. Mezinárodní úřad práce zastával tento názor již od počátku, jak tomu nasvědčuje jím provedená anketa o výrobě.²⁾

¹⁾ Rapport du Directeur à la dixième session de la Conférence Internationale du Travail. Vydána jako obyčejně knižně a budeme o ni v našem listě referovati v části: Literatura.

²⁾ Tato anketa byla provedena v letech 1920—1925 ve velmi značném rozsahu. Její výsledky byly vydány v publikaci: Enquête sur la

Konference přijala mimo řadu resolucí tři soubory usnesení,³⁾ týkající se tří hlavních bodů jejího programu: nemocenského pojištění, syndikální svobody a minimálních mezd. Pokud těchto se týče, usnesla se na znění dotazníku o metodách pevného stanovení minimálních mezd, který má sebrati materiál pro konferenci příští, na jejíž pořad tato otázka byla dána. Naproti tomu bylo usneseno, aby otázka svobody syndikální nebyla kladena na pořad příštího zasedání, protože po zamítnutí dotazníku, předloženého v této věci komisí, nebylo lze sestavit text, za němž by stála potřebná většina.

Nemocenské pojištění bylo probráno nejdůkladněji a byla tu učiněna usnesení: konvence o nemocenském pojištění zaměstnanců průmyslových, obchodních a domácích, konvence o nemocenském pojištění dělníků zemědělských, doporučení vytyčující hlavní zásady nemocenského pojištění a resoluce o provedení ankety na téma: jak překonati obtíže, na které naráží organizace soustavy povinného nemocenského pojištění v zemích s rozptýleným obyvatelstvem. Poslední dvě usnesení (doporučení a resoluce) byla učiněna jednomyslně. Obě konvence mají celkem shodný text a liší se pouze co do osob pojištěnců. Zavádí se jimi povinné nemocenské pojištění, k čemuž se ratifikující státy zavazují. Výjimky se připouštějí jen v zemích, kde pro obtíže dopravy a pod., jakož i pro řídké osídlení nelze pojištění ve všech krajích provést.⁴⁾ Doporučení stanoví hlavní zásady nemocenského pojištění odporučuje členským státům co největší rozšíření, podává hlavní směrnice pro výměr dávek, zdůrazňuje nutnost hlavně preventivních opatření proti onemocnění zaměstnanců. Za nejlepší organizaci pojištění prohlašuje samosprávu pojištěnců pod kontrolou státní a vhodnou koncentraci sil na podkladě teritoriálním. Prostředky jest získávati příspěvky pojištěnců a zaměstnavatelů, při čemž má býti pamatováno na rezervy tomu kterému pojišťovacímu systému přiměřené. Řešení sporů jest zaříditi tak, aby bylo rychlé a nepřiliš nákladné a aby spory o dávky byly přikázány tribunálům zvlášť ustanovených soudců a přísedících, kteří jsou způsobilí je řešiti k prospěchu pojištění a zároveň ve shodě s potřebami pojištěnců. Ve státech, v nichž pro příliš řídké osídlení a obtíže dopravní nelze organizovati nemocenské pojištění ve všech krajích, doporučuje se zaříditi v dotyčných územích aspoň službu sanitní přizpůsobenou místním poměrům a neustále (periodicky) zkoumati, zda podmínky pro zavedení povinného nemocenského pojištění v jednotlivých částech území nejsou již uskutečněny.

K. Gerlich.

Starobní a invalidní pojištění v Rakousku uzákoněno. Osnova zákona o pojištění invalidním a starobním v Rakousku projednávala se již od r. 1925. Účinnost zákona nastane dnem, který určí vládní nařízení. Nařízení to bude moci býti vydáno však teprve tehdy, až počet nezaměstnaných v Rakousku klesne na 100.000 osob, nepočítaje v to dělníky starší 60 let a až zlepšením obchodní bilance, zvýšením tuzemské dopravy a zemědělské produkcelepší se celková hospodářská situace státu tak, že rakouské národní hospodářství snese nové zařízení, které ukládá tento zákon.

Dr. Jindřich.

production I.§V., Genève 1925. Bureau International du Travail. V 8 svazcích 6552 stran fol., 868 diagramů, 1394 statistických tabulek. Cena 100.— fr. švýcar. — Zvlášť pak vydán výtah: Enquête sur la production. Conclusions générales, 68 stran, 8°, cena 1.25 fr. švýc.

³⁾ Obsah všech návrhů podaných komisemi a pozměňovacích, jakož i počet hlasů pro jednotlivé předlohy viz Informations Sociales, vol. XXII., no. 7—13 (Genève. Bureau International du Travail), jež obsahují též podrobné referáty o všech schůzích konference.

⁴⁾ Tak na př. z evropských států ve Finsku a ve Švédsku.